

Sag C-409/23**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

4. juli 2023

Forelæggende ret:

Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene)

Afgørelse af:

30. juni 2023

Sagsøger:

Arvato Finance BV

Sagsøgt:

MI

Hovedsagens genstand

Hovedsagen vedrører en misligholdt fordring i forbindelse med et online-køb, hvor der blev gjort brug af en BNPL-betalingstjeneste (BNPL står for »buy now, pay later«, dvs. »køb nu, betal senere«).

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Denne anmodning om præjudiciel afgørelse, som indgives i medfør af artikel 267 TEUF, vedrører fordringer i forbindelse med en BNPL-betalingstjeneste og spørgsmålet om, hvorledes sådanne fordringer skal bedømmes i lyset af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (herefter »forbrugerkreditdirektivet«).

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er morarenter og udenretlige omkostninger en del af forbrugers samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten som omhandlet i forbrugerkreditdirektivets artikel 3, litra g), og skal de tages i betragtning ved vurderingen af, om der foreligger kreditaftaler, »hvor kreditten ydes rentefrit og uden andre omkostninger«, eller kreditaftaler, »som kun er forbundet med ubetydelige omkostninger«, som omhandlet i forbrugerkreditdirektivets artikel 2, stk. 2, litra f)?
- 2) Gør det en forskel for besvarelsen af det første spørgsmål, om morarenterne og de udenretlige omkostninger skyldes i henhold til lovgivningen eller er aftalt? Gør det – såfremt der er tale om aftalte morarenter og udenretlige omkostninger – en forskel, om disse renter og omkostninger er højere end det beløb, der ville skyldes i henhold til lovgivningen uden denne aftale?

Anførte EU-retlige forskrifter

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF, artikel 2, 3, 5, 10 og 19.

Anførte nationale forskrifter

Burgerlijk Wetboek (den borgerlige lovbog, herefter »BW«), artikel 6:96 (økonomiske skader) og 7:57-73 (gennemførelsen af direktiv 2008/48).

Besluit van 16 oktober 1991 (Besluit kredietvergoeding) (bekendtgørelse af 16.10.1991 [bekendtgørelse om kreditvederlag]).

Wet van 28 september 2006, houdende regels met betrekking tot de financiële markten en het toezicht daarop (Wet op het financieel toezicht [wft]) (lov om finansielle markeder og tilsynet hermed [lov om finansielt tilsyn, wft]), artikel 1:20 (udelukkelse fra anvendelsesområdet) og 4:32 ff. (udelukkelse fra anvendelsesområdet).

Besluit van 12 oktober 2006, houdende regels met betrekking tot het gedragstoezicht op financiële ondernemingen (Besluit gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft) (bekendtgørelse af 12.10.2006 om regler for tilsynet med finansielle virksomheders adfærd [bekendtgørelse om kontrol med finansielle virksomheders adfærd Wft]), artikel 1 (definition af »forbrugers samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten«)

Besluit van 15 november 2006 (Vrijstellingsregeling Wft) (bekendtgørelse af 15.11.2006 [Wft-fritagelsesordning]), artikel 3c og 43 (vederlagsfri indrømmelse af en betalingsfrist er undtaget fra forpligtelsen til at besidde en Wft-godkendelse).

Besluit van 27 maart 2012 (Besluit vergoeding voor buitengerechtigde incassokosten) (bekendtgørelse af 27.3.2012 [bekendtgørelse om udenretlige inkassoomkostninger]).

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Arvato er udbyder af BNPL-betalings-tjenesten AfterPay. I forbindelse med online-indkøb tilbydes kunderne via den enkelte online-butik AfterPay som en af betalingsmulighederne.
- 2 MI købte som forbruger den 27. februar eller omkring denne dato tre produkter i en online-butik. Hun anvendte betalingsmetoden AfterPay mod betaling af et *payment fee* (betalingsgebyr) på 1 EUR.
- 3 Af Arvatos betalingsbetingelser fremgår det bl.a., at
  - kunden efter AfterPays godkendelse udelukkende kan betale med frigørende virkning til AfterPay
  - betalingsfristen er 14 dage, medmindre andet er aftalt
  - såfremt kunden ikke betaler inden for 14 dage, forfalder det skyldige beløb direkte og uden yderligere påkrav
  - manglende betaling inden for fristen medfører 1) en rykker, herefter 2) en anden skriftlig rykker og yderligere administrative omkostninger og herefter igen 3) et påkrav med yderligere forhøjede administrative omkostninger
  - der skal betales lovfastsatte renter fra det tidspunkt, hvor kunden kommer i restance, og administrative omkostninger i henhold til lov om udenretlige inkassoomkostninger (BW's artikel 6:96).
- 4 Arvato sendte den 27. februar 2019 MI en betalingsoversigt pr. e-mail. Heraf fremgik et samlet beløb inklusive moms på 38,97 EUR, heraf 1 EUR for *payment fee*, og den 13. marts 2019 var anført som seneste mulige betalingstidspunkt.
- 5 Efter at Arvato havde fremsendt diverse rykkerskrivelser, sendte Arvato den 6. december 2019 MI et påkrav om betaling for de bestilte varer og af *payment fee*.
- 6 Arvato har for Kantonrechter te Arnhem (retten i første instans i Arnhem) nedlagt påstand om, at MI tilpligtes at betale 80,20 EUR (dvs. det skyldige beløb plus inkassoomkostninger) med tillæg af lovfastsatte renter på 38,97 EUR fra den 9. oktober 2020. Arvato har nedsat sit krav ved at give afkald på *payment fee*.
- 7 Kantonrechter (ret i første instans) har forelagt 20 præjudicielle spørgsmål for Hoge Raad (øverste domstol), den forelæggende ret, der for sit vedkommende forelægger Domstolen to spørgsmål til præjudiciel afgørelse.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 8 Anmodningen om præjudiciel afgørelse indeholder ingen oplysninger herom.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 9 Ved morarenter og udenretlige omkostninger forstås renter og vederlag for omkostninger til den udenretlige fuldbyrdelse af gæld i henhold til en kreditaftale, når låntageren misligholder sin betalingsforpligtelse i henhold til kreditaftalen.
- 10 Skyldnere, som er underlagt en lovfastsat forpligtelse til at betale erstatning, er i henhold til BW's artikel 6:96, stk. 2, litra c), også forpligtet til at betale erstatning for rimelige omkostninger til den udenretlige fuldbyrdelse. Såfremt skyldneren er en fysisk person, der ikke handler som led i udøvelsen af et erhverv, må der i henhold til BW's artikel 6:96, stk. 5, ikke beregnes et højere vederlag for disse omkostninger end det, der følger af bekendtgørelsen om erstatning for udenretlige inkassoomkostninger. Denne kompensation svarer til en procentdel af hovedstolen, idet denne procentdel er desto lavere, jo større hovedstolen er; kompensationen udgør mindst 40 EUR og højst 6 775 EUR.
- 11 For så vidt angår kreditaftaler, hvorpå forbrugerkreditdirektivet finder anvendelse, og som dermed ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i forbrugerkreditdirektivets artikel 2, stk. 2, litra f) [BW's artikel 7:58, stk. 2, litra e)], forbyder BW's artikel 7:76, stk. 4, kreditgiveren at fastlægge eller fakturere et kreditgebyr, der er højere end det, der er fastsat ved bekendtgørelsen om kreditvederlag. Dette maksimumsbeløb omfatter også morarenter og udenretlige omkostninger. Kreditgiveren kan derfor på grundlag af bekendtgørelsen ikke kræve kompensation for udenretlige inkassoomkostninger, der er højere end maksimumsbeløbet for kreditvederlag.
- 12 Det kan ikke uden videre udledes af forbrugerkreditdirektivet og Domstolens praksis vedrørende dette direktiv, om spørgsmålene om, hvorvidt morarenter og udenretlige omkostninger skal anses for at være omkostninger i forbindelse med forbrugerkrediten, og hvorvidt disse spørgsmål skal besvares bekræftende eller benægtende ved bedømmelsen af, om der foreligger kreditaftaler, »hvor kreditten ydes rentefrit og uden andre omkostninger«, eller kreditaftaler, »som kun er forbundet med ubetydelige omkostninger«. Ved siden af holdepunkter, der taler for en bekræftende besvarelse, kan der også anlægges betragtninger, der taler for en benægtende besvarelse.
- 13 Følgende to forhold taler for en bekræftende besvarelse af det første spørgsmål:
- I) Ifølge Domstolens faste praksis indeholder forbrugerkreditdirektivets artikel 3, litra g), en bred definition af begrebet »forbrugerens samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkrediten«, som hverken begrænser arten af de omkostninger, der kan pålægges forbrugeren i forbindelse med

- kreditaftalen, eller begrundelsen for disse omkostninger (jf. f.eks. dom C-84/19).
- II) Det følger af de oplysninger, som i henhold til forbrugerkreditdirektivets artikel 5 skal gives forud for aftaleindgåelsen, at det i direktivet lægges til grund, at morarenter og omkostninger i forbindelse med misligholdelse kan inkluderes i de »omkostninger, som forbrugeren« (ved betalingsmisligholdelse) »skal betale i forbindelse med kreditaftalen, og som kreditgiveren har kendskab til«, som omhandlet i direktivets artikel 3, litra g).
- 14 Følgende tre forhold taler for at besvare det første spørgsmål benægtende:
- I) Undtagelsen for »kreditaftaler, hvor kreditten ydes rentefrit og uden andre omkostninger« i forbrugerkreditdirektivets artikel 2, stk. 2, litra f), ville være meningsløs, hvis de i denne undtagelsesbestemmelse nævnte renter og omkostninger også omfattede de renter og udenretlige omkostninger, der allerede er skyldige i henhold til lovgivningen i tilfælde af misligholdelse.
- II) En bekræftende besvarelse af dette spørgsmål kan have den konsekvens, at en leverandør, der i sine almindelige forretningsbetingelser har fastsat, at der skal betales morarenter og udenretlige omkostninger, er omfattet af anvendelsesområdet for forbrugerkreditdirektivet, såfremt vedkommende indrømmer forbrugeren en betalingsfrist på fakturaen.
- III) Der er kun grund til at inkludere omkostningerne i forbindelse med misligholdelse i »forbrugers samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten«, hvis de betingelser, hvorunder kreditten blev ydet, og de øvrige omstændigheder i det konkrete tilfælde begrundet den antagelse, at kravet om betaling af omkostningerne i forbindelse med misligholdelse er en del af kreditgiverens forretningsmodel.
- 15 Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, og i særdeleshed såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, er kreditaftaler, som udbydere af BNPL-betalings tjenester indgår med forbrugere, generelt ikke udelukket fra anvendelsesområdet for forbrugerkreditdirektivet, således som det er gennemført ved afsnit 1 i BW's kapitel 7.2A.
- 16 Besvarelsen af disse spørgsmål er derfor nødvendig for at fastslå, hvilke omkostninger Arvato i henhold til national ret kan kræve betalt af MI.